

פסח לך ולחייך

ר"ת	יציאה	כניסה
20:25	19:46	18:33
20:23	19:48	18:48
20:24	19:49	18:41
20:25	19:47	18:52

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

חג הפסח • ט"ו ניסן תשפ"ב • גליון 768

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

שזה סימן היכר לדיבור כלוא, זה מה שנשאר לאדם שלא יכול או לא מצליח לבטא את עצמו בדיבור.

האמונה הגואלת

ובזמן גאולת מצריים נגאלה התפילה, והדיבור הקדוש יצא ממצרי הגרון. ולכן חג הגאולה נקרא "פסח" מלשון "פה סח" - הפה מדבר, הפה מדבר דיבורי אמונה ומספר בניסים ובנפלאות, והפה גם מדבר עם הבורא ומתפלל לה:

אבל איך יצאה התפילה מהגלות בזמן יציאת מצריים? מה קרה? מה שקרה בגאולת מצריים היה גילוי אדיר של אמונה. בכל עשרת המכות התגלה שהבורא נמצא שולט ומשגיח, עד רגע השיא שהוא גילוי השכינה שהיה במכת בכורות. כך נתן בורא עולם לכל עם ישראל "מכת חשמל" אמונית שבעצם שחררה להם את כח הדיבור, ואכן זה היה הרגע שבו נכנע פרעה ושחרר את בני ישראל מתחת מרותו.

כי הסיבה העיקרית שבגללה אדם לא מצליח להתפלל היא חוסר אמונה, כמו שאומר רבי נחמן בלשונו המתוקה: "ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם 'שמלא כל הארץ כבודו', והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפילה, ושומע התפילה - ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאוד לכוון את דבריו".

השיר אומר "מי שמאמין לא מפחד", אבל אני כל השנים אמרתי "מי שמאמין מדבר עם ה'".

אם אתה מאמין שאתה בידי ה' והוא היחיד שבידו לעזור לך ולפרנס אותך ולחתך אותך ולתת לך ילדים ובריאות ועצות טובות ולשמור עליך ועל הילדים שלך ולעשות אותך צדיק ועוד - אם אתה מאמין בזה למה אתה לא פונה אליו? למה אתה לא מבקש את עזרתו? הוא מחכה שתפנה אליו ותדבר אתו.

הוא רוצה לתת לך ורק מצפה שתבוא אליו עם כלים, ואתה חולם?

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

תן לעוצמה שלך לפרוץ!

עובדים בכוח החשמל, בלי חשמל אין להם שום ערך...

קרא את הוראות השימוש

המכשיר והכלי היקר ביותר שלנו הוא הדיבור. הדיבור הוא כוח אדיר. מוות וחיים ביד לשון.

דיבור יכול להשפיע על מיליארדי אנשים. למילה יש כוח לבנות וגם כוח להרוס. הדיבור הוא הכלי העיקרי שלנו לבטא את כל עולמנו הפנימי ולהתחבר עם הזולת, ומצד שני הדיבור גם משפיע פנימה על הנפש - "האמנותי כי אדבר".

לא לחינם האדם נקרא "מדבר", ועיקר החיות שלו מתבטאת בדיבור כמו שמתרגם אונקלוס את הפסוק ביצירת האדם "ייהי האדם לנפש חיה" - "לרוח מדברת".

אבל כמו מוצרי חשמל, שבלי חיבור עם נקודת חשמל חיה ופעילה, אין בהם כל ערך - כך גם הדיבור: בלי חיבור עם מקור החיים, אין בו שום חיות ושום חיים, והוא לא פועל את פעולתו העיקרית שלשמה נוצר: **הדיבור נוצר כדי לחבר את האדם עם מקור החיים, עם הבורא ברוך הוא.**

בספרי הקבלה מוסבר שגלות מצרים מסמלת את הגלות של הדיבור ושל התפילה. פרעה הוא העורף שסוגר מאחור על מיתרי הקול הנמצאים ב"מצרי הגרון", שכנגד ארץ מצרים, ולא מניח לדיבור שהוא נשמות ישראל - לצאת.

זה לא אומר שאבותינו לא יכלו לדבר. גם במצריים בני ישראל בוודאי דיברו זה עם זה, אבל הם לא יכלו **לדבר עם ה'!** לא להתפלל, ולא להודות, ולא לבקש - וזו הייתה כל הגלות.

כל מה שהיו יכולים לעשות היה רק להיאנח ולצעוק,

מהעיר אל המדבר

רק בעשור הרביעי לחייו הגיע עוקר בפעם הראשונה לעיר מודרנית. עד אז הוא לא יצא מעולם מתחומי המחיה של השבט הבדוי שלו אי שם במדברות ערב. כל מה שראה ושמע בעיר הגדולה סחרר אותו לגמרי. זה היה כל כך שונה מכל מה שהיה רגיל לראות.

לאחר מאמצים הצליח ליצור קשר עם בן דודו שהתגורר בעיר.

למרות שבן הדוד היה מעורה בתרבות המודרנית, הוא לא שכח את נימוסי הבדויים ואת תרבות הכנסת האורחים וקבל את בן דודו בלב פתוח ובכבוד מלכים כמיטב המסורת הבדויית. לאחר שעומר סעד את לבו במאכלים מסורתיים לצד מאכלים חדשים שמעולם לא טעם, התחיל לשאול שאלות רבות. בחייו לא ראה נורות חשמליות וכל שכן שלא ראה מוצרי חשמל מתקדמים. הוא נדהם מהמקרה המתנער מהמיקסר ואפילו מהשירותים ומכירי הגז.

הוא כל כך רצה להביא גם למשפחתו שבמאהל את החידושים הגדולים שפרצו לתודעתו.

הוא שהה בעיר תקופה מסוימת, עבד והתפרנס, עד שהצליח לקנות מספר מוצרי חשמל בסיסיים, ואפילו שקעים חשמליים קנה כדי לחבר את המוצרים אליהם.

כאשר הגיע בחזרה למאהל, התקבץ סביבו כל השבט לראות את ה"ניסים והנפלאות" שהמוצרים האלה מחוללים, אבל לאכזבתו שום מוצר לא עבד, ועומר חש מרומה ומבוזה.

בהזדמנות הראשונה חזר לעיר לבן דודו וסיפר לו על התקרית. בן הדוד צחק ואמר לו: אח, יא עוקר, אתה חושב שהמוצרים האלה עובדים בכוח עצמם? הם

"שיחו בכל נפלאותיו"

הנה הנה זכינו שנכנס לנו לעצמות ימי הפורים, העירו אותנו מהשינה, החדירו בנו מחדש תקווה אמיתית, לגאולה שלימה בפרטיות אצל כל אחד מאיתנו, ובכלליות אצל כל כלי ישראל.

"להודיע שכל קוויץ לא יבושו" כדאי להמשיך לקוות, ואפילו להתחדש בקיוו! בצפייה לימים שבהם כל ההתחלות, "ימי ניסן" הקדושים, שבהם אנו מובטחים להיגאל, כמאמר הפסוק "ימי צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות".

ומה שהיה הוא מה שקורא בכל דור ודור, אנו זוכים להילקח "יוי מקרב גוי" "כאשר ישא האומן את היונק", ועשים מחדש כל עם" זוכים להגיע למצב של "שלימות" - "לילה כיום יאיר".

ואם ישאל הקורה במה מתבטא הגאולה השלימה כל עוד שבעיניים גשמיות אנחנו רואים שעדיין לא הגיע המשיח? מה בדיוק נגאל? מה בדיוק מגיע לתיקונו בימי הפסח שבהם רואים נפלאות?

הסוד נמצא בתיבה "פסח" עצמה, ולהקדים: השכינה הקדושה פירושה השראה, היינו השראה והרגשה ותחושה של הנבראים במציאות של הש"י תחושה של השגחה שלימה, של רוגע, של נעימות אין סופית, תחושה שבה נכלל המציאות של מלכות ה' בשלימות, שיעבוד כל החושים אליו יתברך והעיקר מר-צ-ו-י! שלימות ברוח, שלימות בגשם! ועוד כל מה שמתואר

בחז"ל על מצב ימות המשיח.

כל ההשראה/השכינה הזאת מתבטאת בדבר שנקרא "פה", בדיוק כמו שכל העצומה של סלך בשר ודם מתבטא בפה שלו-בדיבורו, ובדיוק כמו שההבדל בין האדם לבהמה היא בדיבור. ובדיוק כמו שכל האיורה וכל תרבות שהיא בעולם הגשמי נוצרת על ידי דיבורים-פה.

הפה הוא ההגה של האדם הפרטי, ושל הבריאה בכלליות. עימו מנהיגים מדינות, עימו סוחפים אנשים לכל דבר, אדם יכול להרצות הרצאה זוטרה של שעה בדיבורו ולהרוויח הון עתק. ועוד שלל דוגמאות שאפשר להביא מהעולם הגשמי.

השלימות של אותו פה זה שיתחיל לסוח את הדברים הנכונים!... פה-סח... "שיחו בכל נפלאותיו". הפה נגאל בזה שמשמשים בו לדיבורים הנכונים. עוצמתו של הפה שדרכו ממשיכים השראת אלוקות בעולם, מתחילים לדבר מסי שאמר והיה העולם, דבר זה יוצר אוירה השראה נעימות שלימה.

גאולת פסח של כל שנה היא בזה שמתחילים להכיר שכל מהות הגאולה, כל מצוות הלילה, "לספר כל אותו הלילה", זוהי "המצווה" של כל המצב שמכונה לילה-גלות עד זמן הגאולה-קריאת שמע של שחרית.

בפסח כל אחד מאיתנו מקבל "פה חדש".

פרע"ה עצמו ידע את הסוד הזה, ולכך עמד בהעורף" ולא נתן לדיבור לצאת, הדיבור הוא הוא השכינה הוא

ממשיך את ההרגשה של מציאות ה' גם למקומות הכי הכי רחוקים, את כל זה ידע פרע"ה.

אבל כשפרעה עומד ומשכנע שבשביל לדבר דיבורים קדושים צריך מוחין... צריך להרגיש... ובלי זה אין מעלה ומשמעות בשום דיבור... ובד בבד הוא מעלים ומסתיר את המוחין והשכל מכל אחד מאיתנו... מי מאיתנו מתמסר לעבודת הדיבור אחרי שהוא כל כך משוכנע שאין בזה שום תועלת.

כאן מגיע רגע הגאולה, כאן מגיע נקודת ה"פה-סח", לגלות את העוצמה של הדיבור הפושט גם בלי המוחין, של דיבורי קדושה גם אם הלב לא מתרגש יחד איתם, את ההשלכות הכבירות של כל דיבור שיהיה, את ההשראה האלוקית שנעשית מכל מילה קדושה, כל דבר שבח, בכל צורה שתהיה גם אם זה פגום מכל הכיוונים, קודשא בריך הוא ופמליה דיילה יורדים כולם לציית לשמוע את אמירת ה"מגיד" של כל אחד מישראל, כי זה כל מהות הגאולה, לגאול את המלכות-הדיבור-השכינה, לגלות את כוחה, את עוצמתו של הדיבור הפשוט ביותר, ובזה מתקיים בכל אחד מאיתנו "כימי צאתך מארץ מצרים-היינו באופן שבו יצאת, שזה היה על ידי דיבורים בלי מוח ולב, מצד שני היו במצב "קוצר רוח ועבודה קשה" ואף על פי כן "ויאנחו בני ישראל מן העבודה ותעל שוועתם אל האלוקים" האנחות והדיבורים "בלי לב-ומוח אלו גאלו אותם, ההכרה במעלתם של הדיבורים הנפלאים האלו גם היום יקיימו בכלנו את סוף הפסוק" הראנו נפלאות" אמן כן יהי רצון. (מיוסד ע"פ ליקו"מ תורה קסג)

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

מקצת מהלכות חול המועד פסח

בעוברינו בחול המועד בשוק הערבי שברושלים, האם מותר לעבור על פתח מאפיות חמץ, והאם מותר להריח את ריח החמץ?

אסור לעבור ליד מאפיית חמץ בפסח ולהריח בכוונה מריח החמץ, ואף שכלל בידעו "ריחא לאו מילתא", מכל מקום משום חומרא של איסור חמץ החמירו בזה, אמנם אם אין דרך אחרת לעבור, מותר לעבור דרך שם. כפי החיים (סימן תמ"ז סעיף קטן מ"ב) ויביע אומר (חלק ו' סימן ל"ד).

בישלנו ריבת תותים לכבוד הפסח, וגילינו שבטעות בישלנו בסיר חמץ, האם הריבה מותרת או אסורה?

לכני ספרד - בין אם בשלו את הריבה קודם הפסח ובין אם בישלנו את הריבה בתוך הפסח, הריבה מותרת, משום שעברו 24 שעות מהבישול של החמץ, והטעם שבלוע כעת בכלי הוא טעם פגום, ונתן טעם לפגם מותר גם בפסח. (שלחן ערוך סימן תמ"ז סעיף י', וחזון עובדיה פסח עמוד ק"ה).

ולכני אשכנז - אם נתבשל קודם הפסח הריבה מותרת באכילה, ואם נתבשל בתוך הפסח הריבה אסורה באכילה. (רמ"א סימן תמ"ז סעיף י' ומשנה ברורה שם סעיף קטן צ"ז).

מבואר בגמרא (פסחים ק"ח) שחייב אדם לכבד את הרגלים, כיצד מכבדים את חול המועד?

חייב אדם לכבד את חוה"מ במאכל ומשתה ובמלבושים נאים כמו יום טוב. ולכן מצוה לאכול פת בחול המועד, ולכלל הפחות יקבע סעודה על הפת פעמיים ביום, וטוב שיבצע גם בחול המועד על לחם משנה. כפי החיים (סימן תקל"ט סעיף קטן ד'). ומבואר בפוסקים בשם המהרי"ל שהיה נוהג בחול המועד ללבוש בגדי שבת. (מגן אברהם שם סעיף קטן א'). כמו כן מצוות "שמחת בחגך" נאמרה גם על חול המועד. משנה ברורה שם (סעיף קטן א').

בגדי קטנים שרגילים להתלכלך תדיר, האם מותר לכבסם בחול המועד?

בגדי הילדים עד כבן ארבע - שש שנים, מותר לכבס בחול המועד לצורך המועד, אבל של גדולים יותר דינם כבגדי גדולים לעניין כביוס בחול המועד. בשו"ע בסימן

בישלנו תבשיל לפסח, ובטעות ערבבנו אבקת מרק שאינה כשירה לפסח, מה דין התבשיל? האם צריך לזרוק את הכל?

חמץ בפסח איסורו במשהו, ואם נתערב אפי' מעט חמץ בתוך תבשיל, התבשיל אסור בהנאה, ומכל מקום מותר למכור את התבשיל לגוי חוץ מדמי החמץ שבו. אמנם כיום בזמנינו שבשטרות המכירה מוסיפים שגם כל מה שעתידי להחמיץ אנו מוכרים לגוי, ניתן להכניס תבשיל זה במכירת חמץ ולאכולו אחר הפסח. על פי שלחן ערוך (סימן תמ"ז סעיף י') ושו"ת מקראי קודש (סי' ע"ד) ובשו"ת שבט הלוי (ח"ט סי' קטז).

ההיסטוריה חוזרת

יהודים יקרים, אנחנו עומדים בחג הפסח הקדוש. סיפורי יציאת מצרים הם לא סיפורים היסטוריים. אלא הם הסיפור של החיים שלנו בכל דור ודור, כמו שאומרים חז"ל שבכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא מצרים.

חוץ מפשטות הדברים שאדם באמת צריך להרגיש את יציאת מצרים בצורה חיה ומוחשית ולהעביר את התחושה לילדיו - מעבר לכך יש כאן עומק נוסף, שאדם חייב להבין שגם המציאות שלו היום היא בחינה של גלות מצריים.

זה שאתה או את מתמודדים עם קשיים בחיים ואתם לא מצליחים לשפוך את הלב כמים נוכח פני ה' ולפעול את כל הישועות שבעולם בתפילותיכם - זו הגלות הגדולה ביותר זה הפרעה והקצרים הפרטיים שלכם.

ואתם צריכים גם לדעת שחג פסח הוא לא זכר למאורע היסטורי, אלא הוא זמן שבו בכל שנה ושנה ישנה אותה הארה של גאולה, ויורד לעולם מחדש אותו הכוח לגלות לאדם את האמונה ברמה הנעלה ביותר ולשחרר לו את הדיבור מהגלות, להפוך אותו מאילם רוחני למדבר אמיתי שיוזע להתחבר בכוח הדיבור שלו למקור החיים ולהוריד חיים ואורה ושפע טובה וברכה לעצמו ולכל עם ישראל ולכל העולם כולו, כמו רבי חנינא בן דוסא שהיה יכול לעשות כל דבר בתפילתו וכל העולם ניזון בזכותו.

וההארה הקדושה הזאת נמשכת שבעה ימים. שבעת ימי השתלמות באמונה. סמינר לכל יהודי של חיזוק באמונה בה' ובאמונה בכוח התפילה.

ועל ידי זה ניתן להתחבר עם הכוח העיקרי והכלי העיקרי שלנו שהוא הדיבור, והעיקר להתחבר עם מקור הכוח שהוא הבורא ובכך להפוך את הבורא למשפיע וחי ונוכח בחיים שלנו.

וכאשר מאיר על האדם אור הבורא, הוא מוגן ושמור. בליל הסדר השתוללה מגיפה נוראה בכל מצריים. מלאכי חבלה מילאו את הרחובות.

לא היה בית שלא היה בו מת. אבל בתי בני ישראל היו שמורים מוגנים.

כי כאשר הדיבור משוחרר, האדם מתחבר עם הבורא, ומי שמחובר עם הבורא - יש לו שמירה עליונה והוא מוגן ושמור גם בלב שדה מוקשים או בבור מלא בנחשים ועקרבים או במלחמות עולמיות כאשר כל העולם בוער.

זה הזמן להתחבר עם הכוח הגדול ביותר שלנו, ולהמשיך על עצמנו יציבות ורוגע וביטחון אמיתיים בדור סוער.

חג פסח כשר ושמח ורגוע לכל עם ישראל מתוך אמונה שלימה.

שלמה

סוד המרור

המתמשך... נטל הגוי ידיו וגבן, בעל הבית בצע את המצות המשונות וזרות בעיני הגוי ושיגר לכל אחד מהסועדים כזית. תוך כדי לעיסה שאל את עצמו מה זאת, ומיד ניחם את עצמו: 'לא נורא, כנראה אינם רוצים להתפטם מפת זו ולהשביע את רעבונם'.

והנה מגישים מין מאכל שלא ראה מימיו - היתה זו חזרת לשם מרור (חריין חריף ביותר), ובנפשו דמה שבזדאי זהו המאכל החשוב ביותר לסעודת היום. הכניס מנה הגונה לפיו אלא שמייד נכוותה לשונו כאלו הכניס אש לפיו. מעיו התהפכו בקרבו. נשמתו נעתקה ועיניו מלאו דמעות. כבר לא יכול היה להתאפק והוא צרח: "התביישו לכם! ככה אתם מענים אצלכם אורחים?"

הוא ברח מהמקום ורץ לבית הכנסת החשוך לחכות לחברו. רעב, צמא וקופא מקור נח הגרמני על ספסל בית המדרש. עברו עוד כמה שעות עד שנפתחה הדלת, והיהודי נכנס בפנים שמחות, שבע מהאכילה ומהשתיה. הוא פנה אל רעהו הגוי ושאל: "איך היה הסדר?"

סיפר לו הגרמני בכעס את כל מה שקרה עמו. אמר לו היהודי: "הוי, טיפש שוטה! אלו היית מחכה עוד מעט, היית אוכל מכל טוב כמוני".

אמר על כך רבי נחמן מברסלב זצ"ל, שכך בדיוק מצויים אנו להתייחס לכל ה"מרור" שאנו טועמים ממנו יום יום. מי שחכם, יודע שאחרי המרור, אחרי הצער ויסורים מגיע שולחן עורך- גאולה ורחמים, כי סוף כל מרור להפוך לאור. ומי שיבעט ביסורים הללו הרי שהוא טיפש גדול. כדאי היה לסבול יסורים, והעיקר הוא שנזכה לסעודה הדשנה, לגאולה האמתית שמצפה לנו, הן הגאולה הפרטית של כל אחד ואחד, והן הגאולה הכללית של כלל ישראל בב"א.

שני עניים היו נודדים ממקום למקום, האחד יהודי והשני גרמני ומקבצים צדקה למחייתם.

היה זה בערב פסח. בעודם עוברים ברחובות היהודים ריחו את ריח המאכלים המיוחדים ושאלו את העוברים ושבים האם היום הוא יום מיוחד משאר ימות השנה. ענו להם בחיוב, שהיום עורכים היהודים את ליל הסדר, ערב החג הנפלא בו מזמינים היהודים אורחים לשלחן החג.

פנה הגוי לחברו היהודי: "חג הפסח מה זה אומר? יש אוכל טוב?" אמר היהודי לחברו: "בוא אתי לבית הכנסת ואדאג לך לארוח טוב".

"אבל מה אעשה אם אתפס בקלקלתי?" - טען הגוי - "הלא איני מתמצא בכל אותם סדרים ומנהגים הנהוגים אצלכם בליל הסדר?"

הרגיעו היהודי ואמר לו: "אנכי אלמדך את כל המנהגים מראשיתם ועד סופם".

תאר בפניו את ליל הסדר בדיוק נמרץ, אך שכח לומר לו שלפני שסועדים את סעודת החג אוכלים מרור שטעמו כלענה...

פנה היהודי לגבאי ואמר: "זרים אנו ומבקשים להסב ליסדר".

אמר הגבאי: "אין בודקים למזונות. אתה תהיה אורחו של פלוני, וחברך יהיה אורחו של אלמוני".

שב העני לחברו ואמר לו: "אחר התפלה יפרידו בינינו, כל אחד יסעד במקום אחר. אבל לאחר האוכל נשוב ונעוד פה".

רעב היה הגוי עד מאוד, וצפה בקוצר רוח לסעודה הדשנה. הוא נזכר בכל אותם מאכלים שסיפר לו עליהם היהודי, אולם לדאבון ליבו ראה שאין מגישים ממני הדגים והבשר כלום. בעל הבית אמר כמה פסוקים וכולם גמעו מהיין, ויין מגביר התאבון, כידוע. לאחר מכן נטלו ידיים והושיטו לו גבעול כרפס פחות מכשיעור כזית, טבול במי מלח. והוא רעב...

לא די בכך, אלא שהילדים התחילו שואלים שאלות והאב השיב בניחותא ובמאור פנים כאשר כל ילד מוסיף נופך לדבריו, וביטנו של הנוכרי...

סוף סוף שתו את הכוס השניה ונגשו ליטול ידיים. "טילת ידיים זו למה?" שאל בלחש את הילד שישב לצדו.

"לסעודה" - השיבו הילד בלחשיה.

כמה שמח! הגיע הקץ לעינו, הנה בא הפיצוי לסבל

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לומדים הלכה

**אם למד בבית המדרש
והחל לרדת גשם
ושוהה עד שיפסיק
מותר**

(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

מרפא לנפש

מאת הרב שלום ארוש שליט"א

הכול הולך מצוין בחיים

אדם שמתחיל להתקרב לה' ולחזור בתשובה, צריך ללמוד היטב את שמונת הצעדים של 'תיקון המשפט', ולהתפלל לזכות לקיימם. מאחר ובלי הכללים האלה, הוא עלול להתרחק מה' יתברך דווקא בגלל הרצון שלו לחזור בתשובה.

כאמור, הסיבה לכך היא, שכאשר האדם מתחיל ללמוד מה היא האמת, וכיצד צריכים להיות מידותיו ומעשיו, והוא מסתכל על עצמו ורואה שיש לו הרבה חסרונות, ובפרט תאוה רעה או מדה רעה מסוימת, שיהיה חזקה מאד אצלו - אם אינו יודע לשפוט את עצמו על פי 'תיקון המשפט' - אזי הוא נופל מזה לייאוש. וזאת משום שהוא מבין על פי שכלו ש'תשובה' פרושה להאשים את עצמו, ולרדוף את עצמו, ולפולל למרה שחורה, וכן נכנסות בו מחשבות שלעולם הוא לא ישתנה וכדומה. כמובן שאלה הן מחשבות של היצר הרע, ואילו על ידי כללי תיקון המשפט הוא יודע שאותו חסרון שיש לו הוא בהשגחה פרטית מדויקת, וזו השליחות שלו בגלגול זה לתקן דבר זה, והעיקוב שיש לו בהתקדמות הרוחניות שלו היא לטובתו עד שיבנה כלים על ידי התפילה והעבודה וכו', ואז בודאי הוא יזכה לתקן הכל. לדוגמא: אדם שיש לו מידת הכעס, והוא רוצה לצאת ממנה, והוא רואה שהוא לא מצליח, צריך ללכת על פי שמונת הכללים

א. שמחה - בכל פעם ששופט את עצמו על הכעס, או שנכשל בפועל, ישאל את עצמו - מה ה' רוצה ממני עכשיו? שאפול לעצבונתי לרדיפה עצמית? שאפול עמוק יותר לשאול תחתיות, וממילא לא אוכל לתקן כלום? או שרוצה הוא שאתחזק בשמחה ובאמונה ובתקווה, ואז אוכל להמשיך לעשות על כל פנים מעשים טובים כפי כוחי, ובנוסף לכך גם לעבוד על מידת הכעס. בודאי שה' יתברך רוצה שאתחזק

בשמחה ואעשה כל מה שביכולתי לעשות.

לכן אפשר לעבור לצעד הבא:

ב. תשובה ויודי דברים. ינהג על פי הלכות תשובה לרמב"ם, דהיינו שיתוודה על חטאיו, וישתדל לפרט את הכישלונות שלו בכעס, יתחרט, ויבקש סליחה, וכאשר יגיע לשלב הקבלה להבא, הוא צריך לדעת את המציאות שלו, שהוא אינו יכול לקבל על עצמו שלא לכעוס, שהרי הוא רואה שבכל פעם שיש לו ניסיון של כעס הכול נשחך ממנו, והוא כועס שוב ושוב, לכן יעזר בכלל הבא:

ג. יאמין שה' יתברך לא ייתן לו ניסיון שהוא אינו יכול לעמוד בו! פרושו שאימין שיש לו כוח לצאת ממדה רעה זו על ידי למוד ותפילה. וזהו הכלל הבא:

ד. לימוד. ילמד בכל יום על מידת הכעס - ההפסדים שלה, ולעומתם הרווחים של המתגבר עליה, והעצות להתגבר עליה וכו'. וצריך שילמד במה שכתבנו בספרים על מידת הכעס, וכן ילמד בספרים אחרים, כגון בספר המידות בערך 'כעס', וכן בליקוטי עצות, ליקוטי תפילות ועוד, וכך יהיה לו מגוון של דיבורים ותפילות, ויזכה לקבל דעת לבטל את הכעס על ידה.

ה. ישוב הדעת. עתה שלמד מה האמת ומה הם הגדרים של המידה הרעה של הכעס, יישב דעתו היטב ויחשוב על כל מיני ניסיונות שיש לו, והאם במקרים אלו מותר לכעוס או ששווה לכעוס? כגון: האם בשביל חינוך ילדים מותר לכעוס? בודאי שלא. האם במקרה כזה וכו' שווה לכעוס? בודאי שלא. וכן על כל הדרך, כמבואר בפרק "שוב הדעת" בספר "בשדי יער". בשבוע הבא נביא את יתרת הצעדים של תיקון המשפט: תפילה, מתנת חיים והודאה.

התבודדות ומעלת התפילה
הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

רבי מאיר שלום אביחצירא זיע"א - י"ז ניסן

לאורם נלך

הילולא דצדיקא

קו האמונה
02-6444250

למקורבו שרק כשהגיע לגיל 13 לקחו אביו לחגוג את סעודת המצווה בכרכרה רתומה לסוס וזה פעם ראשונה בחייו שראה בהמה טמאה, וכן העיד בפי אחד ממקורביו שארבעים שנה לא ראה דמות אישה.

אף כי לא נותר בידינו דברים כתובים מחידושי תורתו, אבל יש לנו עדות נאמנה מפי בנו אדמו"ר רבי דוד חי אביחצירא שליט"א: באחד הימים הגיעו כל חכמי הספרדים לבקר את מרן בבא סאלי, ומתוך ששמח לכבודם ערך להם סעודה גדולה, בסיומה של הסעודה הראה להם ולימד אותם פיוט שחיבר בנו רבי מאיר "אל אלוקים צור עוזנו" כבר בגיל ארבע עשרה שנים, לאחר שלימד את הפיוט אמר להם מרן בבא סאלי זיע"א: "כל חידושי התורה שכולכם חדשתם במשך השנים, אינם מגיעים למה שחידש בני מאיר בפיוט הזה בהיותו בן ארבע עשרה שנים".

ואכן כבר בהיותו בן שש עשרה שנים מיהו אביו לעמוד בראשות הישיבה מכיוון שמרן בבא סאלי לעלות לארץ חמדת אבות.

היה משתדל ככל שהיה יכול להשיג שלום בין איש ואישו עד שלעולם לא חתם על גט פיטורין אלא היה עושה שלום תמיד בין בני הזוג.

עוד קודם עלייתו ארצה הורץ אליו מכל עיירות ישראל הצעות לבוא ולשכון בתוכה ולשמש כרבם, ואפילו מירושלים עיר הקודש הגיע אליו הצעה להצטרף כחבר בבית הדין הגדול שבירושלים, אך את כולם דחה ולבני סודו סיפר כי כיוון שלא תיתן לי סמכות מלאה בענייני שבת, כשרות, לסגור כבישים ולהעניש את הסוררים.

בי"ז בניסן תשמ"ג החזיר את נשמתו הטהורה לבורא העולם ונקבר בהר הזיתים. לאחר הלוייה סיפר הצדיק הנסתר רבי יוסף וולטר זצוק"ל, כי בשעה שהגיעה המיטה להר הזיתים ראה עמוד אש היורד מהשמים עד למיטה הנשאת למקום הקבורה, ואמר שמחזה דומה ראה גם בעת לווית רבי שלמה מזועהיל זצוק"ל. יהי רצון שזכות תורתו הקדושה תהא מגן וצנינה עלינו אכ"ר

טרם נולד רבי מאיר הייתה אמו מולדת ומיד איך שהיו יוצאים לאוויר העולם לא יכלו לסובלו ומיד היו נפטרים ליע, עתה בעת עיבור של רבי מאיר היה אביו רבי ישראל (בבא סאלי) חרד לבאות, ואת עצרו השיח בפני רבי עמרם שליח כולל רבי מאיר בעל הגנס אשר בטבריה שאף זכה לכינוי "רבי עמרם חסידא", ורבי עמרם יעץ לו: לקרוא לבן על שם התנא הקדוש רבי מאיר בעל הגנס זיע"א ויעיל בס"ד. טרם נולד רבי מאיר לעולם, נגלה לאביו בחלום הלילה אדם בעל פנים זוהרות ומאירות. כששאל אותו מי הוא, ענהו "אני תנא" ונעלם מנגד עיניו. למחרת סיפר זאת בבא סאלי לרבו רבי משה תורג'מן זיע"א, פתר לו הצדיק שעתידי לה'ג'ד לו בן והוא יהיה גדול כמו תנא.

כשהיה רבי מאיר תינוק חלה במחלה אנושה והגיע עד שערי מות, ובני המשפחה דאגו שמא יארע חלילה לילד זה את אשר אירע לקודמיו, משראה אביו שהתגברה המחלה עד אשר פסע הפריד בינו לבין המוות אזר אמוץ ועלה לחדר התבודדות של אחיו רבי דוד המכונה "עטרת ראשני", היה זה צעד חריג מאוד שכן בני המשפחה נמנעו עד מאוד מלהפריע לצדיק בעת לימודו והתבודדותו, אולם כאשר צרת הבן עמדה מול עיניו לא שהה רבי ישראל מלבקש רחמים. כששמע רבי דוד עד היכן הגיעה חומרת המחלה, ירד מעלייתו ונכנס לחדר שבו שכב החולה והרימו בידו ויצא אל המרפסת וזעק אל ריבון העולמים: "רבונו של עולם! ייסורים רבים הבאת עלי ואת כולם קיבלתי בשמחה ובאהבה, מעולם לא הרהרתי אחריו, וגם כשמרבית ילדי נלקחו מעולם ולא זכיתי לראות מהם נחת והמשכיות לא הרהרתי ולא ערערתי, עתה אבקשך שתשאיר את התינוק הזה בחיים ואל תיקחהו מהעולם". וראה זה פלא לא חלפו כמה רגעים וחום גופו של הילד ירד במידה ניכרת, עד שהבריא לגמרי, ובאותו מעמד גם הוסיף לו את השם "שלום" והבטיח לאביו שבן זה עתיד להיות מאורן של ישראל.

מגיל שבע שנים היה בבא סאלי מעיר את בנו בחצות לילה, וכששאלו את אביו אם הוא לא חושש לבריאות הילד ענה להם: "הַנְּךָ לַנְּעָר עַל פִּי דַרְכּוֹ גַם פִּי יַגִּידוּ לִי יִסָּר מִסָּנְהָ". וכן סיפר

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

הדלקת נרות שבת

זמן
הדלקת הנרות
הוא כ-20 דקות
לפני השקיעה.
אך רשאים
להדליק כבר
מזמן פלג המנחה
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

תפילה לפני שתיית ארבע כוסות בליל הסדר

תפילה שחיבר מו"ר הרב שלום ארוש לפני שתיית כל כוס יין

לפני כוס ראשונה

הריני מקשר את עצמי בכל מצות ליל הסדר, במצות עשה של שתיית ארבעה כוסות, במצות עשה של אכילת המצה, באכילת המורו, ובכל הסדר הקדוש בחג הפסח הזה, לכל הצדיקים האמתיים שגדורני וכלל הצדיקים האמתיים שזכני עפר קדושים אשר בארץ המה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה רבינו נחמן בן פיגא זכותו וגו' עלינו ועל כל ישראל אמן.

לשם יחיד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם הנו"ה ברוך הוא אות יו"ד אות ה"י באות וא"ו אות ה"י ביחודא שלים (יהוה) על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל, הריני מוכן ומזומן לעשות רצון השם יתברך לקיים מצות שתיית כוס ראשונה מארבע כוסות שהוא כנגד אות יו"ד של שם הנו"ה ברוך הוא, שהוא קדש הנקרא "חכמה" כדי לזכות להכיר אותו ולדעת אותו יתברך לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינתא עגנו.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה נעשה ראש"י שאזכה לתקון המחיון שלי, לחכמה, למחיון דגדלות. ושאזכה על ידי שתיית היין הזה שיתרומם מחי ויתרחב דעתי עד שאעלה לשרש הדעת, שהוא בחינת שרש התורה והמצוות שעל ידי זה אזכה להתלהב ולהתחזק לקיים את התורה בשלמות, ותציל אותי מ"לא זכה נעשה רש", תציל אותי ממחיון דקטנות, מעצבות.

שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה משמחו"ו, שאזכה ליין המשמח, ואזכה לשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד ועל ידי זה אזכה להרבות בספורי יציאת מצרים, ותצילני מ"לא זכה משממו"ו, ותצילני מיין המשכר. שאזכה על ידי שתיית היין הזה לברור ותקון המדמה בשלמות שהוא האמונה הקדושה.

ושאזכה על ידי שתיית היין הזה להתעורר מהשנה בגשמיות ורוחניות, שפרושו שאזכה להיות דבוק בהשם יתברך תמיד, ותשמרני שלא אפול לשנה בגשמיות ורוחניות, ושאזכה בשתיית היין הזה לתקן את הפגם של אדם הראשון ששתה את היין שסחטה לו חנה.

רבנו של עולם, תעשה שעל ידי שתיית היין של הפוס הראשונה, אזכה לאמונה שלמה, ותבטל ממני בשלמות את הקליפה של "רוח סערה", ותבטל ממני בשלמות את הרוח שטות.

שהפוס הוא כנגד לשון הגאולה של "והוצאתי אתכם". ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתוציא את כל עמך בית ישראל במהרה מהגלות המר והארץ במהרה במינינו אמן.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו (ב"פ)

לפני כוס שניה

לשם יחיד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם הנו"ה ברוך הוא אות יו"ד אות ה"י באות וא"ו אות ה"י ביחודא שלים (יהוה) על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל, הריני מוכן ומזומן לעשות רצון השם יתברך לקיים מצות שתיית כוס שניה מארבע כוסות שהוא כנגד אות ה"א ראשונה של שם הנו"ה ברוך הוא שהוא "בינה" וכן תרין רעין דלא מתפרשין. כדי לזכות להכיר אותו ולדעת אותו יתברך לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינתא עגנו.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי וא-להי אבותי שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה נעשה ראש"י שאזכה להיות מקשר תמיד עם ראש בני ישראל, שאזכה לתקון המחיון שלי, לחכמה, למחיון דגדלות. ושאזכה על ידי שתיית היין הזה שיתרומם מחי ויתרחב דעתי עד שאעלה לשרש הדעת שהוא

בחינת שרש התורה והמצוות, שעל ידי זה אזכה להתלהב ולהתחזק לקיים את התורה בשלמות, ותציל אותי מ"לא זכה נעשה רש", תציל אותי ממוחיון דקטנות, מעצבות. שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה משמחו, שאזכה ליין המשמח, ואזכה לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, ועל ידי זה אזכה להרבות בספורי יציאת מצרים, ותצילני מ"לא זכה משממו"ו, ותצילני מיין המשכר. שאזכה על ידי שתיית היין הזה, לברור המדמה ולתקון המדמה בשלמות שהוא האמונה הקדושה. ושאזכה על ידי שתיית היין הזה, להתעורר מהשנה בגשמיות וברוחניות שפרושו שאזכה להיות דבוק בהשם יתברך תמיד. ותשמרני שלא אפול לשנה בגשמיות וברוחניות. ותשמר אותי שלא יזיק לי שתיית היין הזה, לא בגשמיות ולא ברוחניות. ושאזכה בשתיית היין הזה לתקן את הפגם של אדם הראשון ששתה את היין שסחטה לו חנה.

רבנו של עולם תעשה שעל ידי שתיית היין של הפוס השניה, אזכה לתפלה, שאזכה לעבודת התפלה בשלמות. שאזכה להיות מהכת של הבעל תפלה שברחו שהתפלה היא תפלת שלום ואזכה להתקרב לעבודת התפלה וההתבודדות, שירות ותשבחות, תודות והודיות, ודוים ותשובה, בשלמות. ותבטל ממני בשלמות את הקליפה של "ענו גדול". ותבטל ממני בשלמות את הרוח זנות ואזכה לתקון הברית ותקון היסוד בשלמות, ואזכה להיות נקי מכל תפלות הנאות בתכלית הנקיין בשלמות. שהפוס הוא כנגד לשון הגאולה של "והצילי אתכם", ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי וא-להינו ועל ידי זה אזכה להתלהב ולהתחזק לקיים את התורה בשלמות, ותציל אותי מ"לא זכה נעשה רש", תציל אותי ממחיון דקטנות, מעצבות.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו. (ב"פ)

לפני כוס שלישית

לשם יחיד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם הנו"ה ברוך הוא אות יו"ד אות ה"י באות וא"ו אות ה"י ביחודא שלים (יהוה) על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל, הריני מוכן ומזומן לעשות רצון השם יתברך לקיים מצות שתיית כוס שלישית מארבע כוסות שהוא כנגד אות וא"ו של שם הנו"ה ברוך הוא שהוא "תפארת". כדי לזכות להכיר אותו ולדעת אותו יתברך לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינתא עגנו.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי וא-להי אבותי שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה נעשה ראש"י שאזכה להיות מקשר תמיד עם ראש בני ישראל, שאזכה לתקון המחיון שלי, לחכמה, למחיון דגדלות. ושאזכה על ידי שתיית היין הזה שיתרומם מחי ויתרחב דעתי עד שאעלה לשרש הדעת שהוא בחינת שרש התורה והמצוות, שעל ידי זה אזכה להתלהב ולהתחזק לקיים את התורה בשלמות, ותציל אותי מ"לא זכה נעשה רש", תציל אותי ממוחיון דקטנות, מעצבות. שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה משמחו, שאזכה ליין המשמח, ואזכה לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, ועל ידי זה אזכה להרבות בספורי יציאת מצרים, ותצילני מ"לא זכה משממו"ו, ותצילני מיין המשכר. שאזכה על ידי שתיית היין הזה, לברור המדמה ולתקון המדמה בשלמות שהוא האמונה הקדושה. ושאזכה על ידי שתיית היין הזה, להתעורר מהשנה בגשמיות וברוחניות שפרושו שאזכה להיות דבוק בהשם יתברך תמיד. ותשמרני שלא אפול לשנה בגשמיות וברוחניות. ותשמר אותי שלא יזיק לי שתיית היין הזה, לא בגשמיות ולא ברוחניות. ושאזכה בשתיית היין הזה לתקן את הפגם של אדם הראשון ששתה את היין שסחטה לו חנה.

רבנו של עולם תעשה שעל ידי שתיית היין של הפוס השלישית, אזכה לנסים, שאזכה להאמין בנסים. ולהאמין בעצמי שעל ידי תפילתי תעשה נסים. ותבטל ממני בשלמות את

הקליפה של "אש מתלקחת" ותבטל ממני בשלמות את רוח המזדה רעה שהיא הגאון. ויהי רצון שתבטל ממני את כל הגאון ואת כל הרגשת הישות, שאזכה להיות את שפלותי ולחיות שאין עוד מלבדו יתברך. שהפוס הוא כנגד לשון הגאולה של "וגאלתי אתכם".

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי וא-להינו ועל ידי זה אזכה להתלהב ולהתחזק לקיים את התורה בשלמות, ותציל אותי מ"לא זכה נעשה רש", תציל אותי ממחיון דקטנות, מעצבות.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו. (ב"פ)

לפני כוס רביעית

לשם יחיד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם הנו"ה ברוך הוא אות יו"ד אות ה"י באות וא"ו אות ה"י ביחודא שלים (יהוה) על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל, הריני מוכן ומזומן לעשות רצון השם יתברך לקיים מצות שתיית כוס רביעית מארבע כוסות שהוא כנגד אות ה"א אחרונה של שם הנו"ה ברוך הוא שהוא "מלכות". כדי לזכות להכיר אותו ולדעת אותו יתברך לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינתא עגנו.

הריני מוכן ומזומן לעשות רצון השם יתברך לקיים מצות שתיית כוס רביעית מארבע כוסות שהוא כנגד אות ה"א אחרונה של שם הנו"ה ברוך הוא שהוא "מלכות".

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה נעשה ראש"י שאזכה לתקון המחיון שלי, לחכמה, למחיון דגדלות. ושאזכה על ידי שתיית היין הזה שיתרומם מחי ויתרחב דעתי עד שאעלה לשרש הדעת, שהוא בחינת שרש התורה והמצוות, שעל ידי זה אזכה להתלהב ולהתחזק לקיים את התורה בשלמות, ותציל אותי מ"לא זכה נעשה רש", תציל אותי ממחיון דקטנות, מעצבות.

שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה משמחו"ו, שאזכה ליין המשמח, ואזכה לשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד ועל ידי זה אזכה להרבות בספורי יציאת מצרים, ותצילני מ"לא זכה משממו"ו, ותצילני מיין המשכר. שאזכה על ידי שתיית היין הזה לברור ותקון המדמה בשלמות שהוא האמונה הקדושה.

ושאזכה על ידי שתיית היין הזה להתעורר מהשנה בגשמיות ורוחניות, שפרושו שאזכה להיות דבוק בהשם יתברך תמיד, ותשמרני שלא אפול לשנה בגשמיות ורוחניות, ושאזכה בשתיית היין הזה לתקן את הפגם של אדם הראשון ששתה את היין שסחטה לו חנה.

רבנו של עולם, תעשה שעל ידי שתיית היין של הפוס הרביעית אזכה לארץ ישראל, שאזכה לקדשת ארץ ישראל בשלמות, ושיתגלה כבר עכשו הקדשה של ארץ ישראל. ותבטל ממני בשלמות קלפת "נגה", ותבטל ממני בשלמות את רוח הסמאה.

שהפוס הוא כנגד הלשון של הגאולה של "ולקחתי אתכם". ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתקח את כל עמך בית ישראל מקל ארבע כנפוחות כל הארץ, ותביא אותם לארץ ישראל במהרה, ותביא את משיח צדקנו ותבנה בית מקדשנו ותתגלה מלכותך בשלמות אמן.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

ליל הסדר

של המשלח ואינו עומד כיישות עצמית.

זהו המסר העיקרי בגילוי הניסים והמופתים שחולל ה' בעשרת המכות ובקריעת ים סוף ללמד שכל הטבע הוא כיד ארוכה של השם ושאינו עוד מלבדו והוא לבדו מושל בכל ובידו לשנות כל דבר כרצונו וכל הנעשה בעולם כולו הוא רק ממנו יתברך. וליל הסדר הוא הלילה המסוגל להכניס ולהשריש אמונה זו, שכל כך נצרכת בימינו - בליבו ובלב ילדינו. וזו מצווה העיקרית של הלילה: "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי מצרים", ומסביר רבי חיים מוולאז'ין: דע שמי שברא אותנו ואת יצרנו הרע יודע שבשעה שמצה ומרור מונחים לפניך - אז מועיל מעשה השרשת יראת שמים לבנך, הרבה יותר מאשר בעת אחר.

וממשיך ואומר: "ודע, שאף אם תעסוק עמו כל הלילה בדברי חידודים בפירוש האגדה או בפסוקי התורה, לא יצאת ידי חובתך. צריך אך ורק להסביר לו היטב עומק הנס וגבורת ה' ויכולתו לשנות את הטבע כרצונו ואהבתו לעמו".

זאת אומרת ש"לכל זמן ועת" ובליל הסדר יורד שפע אלוקי המסוגל להחדיר אמונה ויראת שמיים ובפרט לבנים. ואומר הרש"ש הקדוש שככל שהשפע הרוחני גדול יותר, כך גילוי הוא לזמן מועט יותר, ובליל הסדר שאורך שעות בודדות - יורד שפע עצום של אמונה. ולכן אל לנו לבזבז את הלילה הקדוש הזה! ורבענו אומר: "התפילה היא בבחינת אמונה, שמאמין שיש מחדש שבידו לחדש דבר כרצונו, ועל כן הוא מתפלל אליו יתברך שיעשה בקשתו ועל ידי זה יכול לעשות ניסים למעלה מדרך הטבע". זה הזמן לקיים את הפסוק "ונצעק אל ה'" המובא בהגדה. הבה נצל שעה ששערי שמיים פתוחים ונצעק לה: "הבער בנו, בבנינו, באחינו, ובכל העולם כולו את האמונה השלימה, ונזכה לגאולה ברחמים מעל הטבע". חג שמח ושבת שלום.

כל גדולי הדור הסבו בסעודת מצווה בביתו של רבן גמליאל נשיא ישראל שחיתן את בנו. ישבו שם רבי אליעזר ורבי יהושע ורבי צדוק, ורבן גמליאל בכבודו ובעצמו עמד ומזג להם יין. הגיש רבן גמליאל את כוס יין לרבי אליעזר, אך רבי אליעזר סרב לקבל ממנו כי סבר שלא מכובד שהנשיא ישמש אותו משום כבוד התורה. כאשר הגיש רבן גמליאל כוס יין לרבי יהושע, הסכים לקבל. לא ראה רבי אליעזר את הדבר בעין יפה ואמר לרבי יהושע: "מה זה אנו יושבים ורבן גמליאל נשיא ישראל עומד ומשקה עלינו?" "מצוה גדולה מרבן גמליאל ששימש את אורחיו ולא הייתה בכך פחיתות כבוד", ענה רבי יהושע, "אברהם אבינו גדול הדור היה ושרת את אורחיו הערביים".

התערב רבי צדוק בדיון ואמר: "עד מתי אתם מניחים כבודו של מקום ועוסקים בכבוד הבריות? שהרי הקב"ה עושה הכול בשבילנו: ה' משיב רוחות, מעלה עננים, מוריד מטר, ומצמיח אדמה, ועורך שולחן לפני כל אחד ואחד. ואנו - לא יהיה רבן גמליאל עומד ומשקה אותנו?!"

על מעשה זה המובא בגמרא שואל הרב גלינסקי: אילו המשרת של רבן גמליאל היה עומד ומשמש את החכמים בוודאי לא הייתה כל שאלה, וגם רבי אליעזר היה מקבל ממנו. אם כן מה הוכיח רבי צדוק מ"כבודו של מקום" שהרי גם לקב"ה יש משרתים ככתוב "עושה מלאכיו רוחות", ובאופן כזה לכל הדעות ניתן לקבל את הטובה ואין בכך פחיתות כבוד?

ועונה הרב: אדם רגיל רואה הבדל בין מעשה ה' לבין הטבע שהוא שליחו, אבל לרבי צדוק הייתה אמונה חושית, ולכן הוא לא ראה את השליח, אלא תמיד ראה לנגד עיניו את הקב"ה בכבודו ובעצמו, וזאת משום שכאשר השליח נאמן למשלח, הוא נחשב כיד ארוכה

תודה לכם

השותפים שלנו

אם אולי!

מאות משפחות מודות לכם על שולחן חג עשיר

התמונה באדיבות "הידור" | 02-9955151 | hidur.co.il

רשמים מחלוקת
קמחא דפסחא
תשפ"ב

ילדון חידודון

כאשר עם ישראל יצאו בחפזן ממצרים והבצק לא הספיק לטפות, א"כ כיצד נאפו המצות?

תשובה לפרשת שמיי:

שעיר נחשון ושעיר ראש חודש נקראים שעיר חטאת (רש"י י' טז)

זוכה לפרשת שמיי: דוד בן ברוך, ירושלים.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

מפתח של תודה

הסיפור שלי ארע ממש לפני מספר שבועות ובהשראה הקיימת החלטתי לכתוב לכם...

היה זה סמוך לחתונתה של חברתי. יחד עם עוד חברה נוספת נסענו לביתה על מנת לקשט לה אותה.

אני מתגוררת בירושלים ואילו הכלה התעתדה לגור בבית שמש.

נסענו לביתה ובדרך חברתי אומרת לי: המפתח!

החורתי פנים, מה עושים אנחנו כבר בעיצומה של הדרך והמפתח איננו! התקשרתי לאחות הגדולה של הכלה אך היא אמרה שהיא לא באזור וגם אחיה לא יכול לבוא להביא לנו את המפתח.

לא התבלבלתי מייד אמרתי לחברתי אני עכשיו עושה חוק התודה את תראי יהיו ניסים!

מייד התחלתי את חוק התודה- רבע שעה תודה. הודתי על הרבה פרטים וגם על חברתי הכלה, ועל שאנו נוסעות לשמח אותה ולהכין את ביתה, ותודה שאין לנו מפתח לדירה! ומייד לאחר מכן אמרנו 8 פעמים מזמור לתודה.

כשסיימתי את המזמור האחרון האחות של הכלה מתקשרת ואומרת לי: "תראי אחי עכשיו נוסע לבית שמש עם המפתח מקווה שלא תצטרכו לחכות הרבה זמן."

חייכתי אל חברתי ואמרתי לה את רואה- זה כוחו של חוק התודה, וזו רק ההתחלה.

היינו באמצע הדרך ממש קרוב לבית שמש, ותוך כדי הנסיעה חברתי אומרת: "מעניין כמה זמן נצטרך לחכות..."

הגענו לדירה ולא יאמן- אנחנו רואות את רכבו של האח חונה על יד הבית, מחכה שנאסוף את המפתח.

חברתי שלא הכירה את חוק התודה אמרה וואו תראי מה זה לא רק שהביאו לנו את המפתח עד הבית גם לא היינו צריכות לחכות אפילו שניה.

תודה לה' שנתן לנו את הרב הצדיק ותודה שגילה לנו את חוק התודה.

ברוך הוא וברוך שמו.

אמרתי תודה והמפתח הגיע במהרה.

מפרנות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשיונות

קמחא דפסחא

כמדי שנה מוסדות "חוט של חסד" עורך "קמחא דפסחא" המיועד למשפחות נצרכות, חלקו בין כל המשפחות את המצרכים, כך שלכל משפחה תהיה יחידה אחת מכל מצרך.

זוכה פרשת שמיי: ישראל רבינוביץ, ביתר עילית.

בדיחות הדעת

פעם נכנס יהודי לבית חברו לפני פסח, וראה אותו עובד קשה ביחד עם אשתו לנקות את הבית לפסח. שאלו חברו, נו הצלחת לנקות את כל הבית מהחמץ?

חברו- שאשתו דחפה אותו לעבוד כל כך קשה -ענה כן, אבל ישנה חתיכה אחת של חמץ... {כששולח מבט חד על אשתו} שאינני מסוגל להפטר ממנה.

אשתו {שהבינה שהוא מרמז עליה} הפטירה לעברו: את החמץ הזה כבר מכר אבי לגוי, לפני הרבה שנים.

העלון מוקדש

לזוג הגון רחל בת ברכה
לרפואת הרב מרדכי בן רבקה
להקדשת העלון: 02-5308000

איך נגרום לילד לרצות

השאלה "איך נגרום לילד לרצות" היא שאלת השאלות, כי באיזה חנות אפשר לקנות "רצון"? אבל במשפט אחד וכוללני אפשר לומר שצריך להוביל את הילד לדבר אחד: שחווית הלימוד שלו בחיים תהיה חיובית, מעשירה ומאתגרת. איך שהילד שלנו ירגיש בחוויות הלימוד שלו בחיים, קשור קשר הדוק לדימוי הפנימי שלו. ילד עם דימוי עצמי נמוך, יקבל את "חווית הלימוד" כעונש. ילד עם דימוי עצמי גבוה, יקבל את "חווית הלימוד" כפרס. ילד עם דימוי עצמי גבוה, רוצה להתקדם ולהצליח, כי כך הדימוי שלו בעיני ההורים, החברה ועצמו עולה. לעומת ילד עם דימוי עצמי נמוך, אינו מאמין שהוא יכול להצליח, הוא מפחד לנסות ולכן אינו רוצה להתקדם ולהצליח. ילד עם דימוי עצמי נמוך, מפחד מכישלון ואינו רוצה להוריד עוד את דימויו ולכן כמעט ואינו יכול להגיע אפילו למדרגת הרצון. איך נפתח אצלו את הדימוי העצמי? ע"י שנספק לו הגנה, יציבות וביטחון. היכן? בבית ובכיתה. ע"י יצירת בית רגוע ובטוח. ע"י משפחה טובה ותומכת. ע"י הורדת ביקורת ושיפוטיות והענקת הרגשת הצלחה בחיים. ע"י שנלמד אותו לשאוף ולהינתן מהצלחות קטנות. ע"י שנאיר ונעצים את הטוב שבו. בהצלחה!

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

בחזרה לשיטת השלבים

במהלך הפרקים, דיברנו על שיטת השלבים, שבה אנחנו עובדים על העיקר כאשר אנחנו מתקדמים עם הילדים שלב אחר שלב. "שיטת השלבים" היא שיטה נפלאה והורים רבים שהיו כמעט "על סף ייאוש" עם הילדים מבחינת הצלחה לימודית והתנהגותית, כאשר קיבלו על עצמם את העבודה בשיטה זו- ראו ב"ה הצלחה גדולה. במסגרת המאמרים הבאים, אני רוצה לרתום אתכם ואת ילדיכם לדרך חדשה של הצלחה. זו דרך שעובדת, והורים שנתמנו לדרך זו עלו ב"ה על מסלול ההצלחה. נזכור תמיד שכלל ראשון הוא: תפילה, כל אחד בשפתו הוא, יספר לה' יתברך מה עובר עליו ב"שלוש בית" עם בן הזוג, בקשר עם הילדים, עם הפרנסה, ובעיקר עם ה"שלוש בית" שלו הפנימי. הדרכה מפורטת של "שיחה עם ה" אפשר למצוא בספר הקדוש "בשדי יער" ובדיסקים של מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א.

מתנת פתיחה

עליו לזכור שביחד עם הרצון להשתנות ולהתחיל מחדש לצעוד בדרך ההצלחה, נקבל גם "כמתנת פתיחה" קשיים. שהרי: "כל ההתחלות קשות". ועליו להיות מוכנים לכך שיהיו לנו ניסיונות וקשיים, אבל עם אמונה, חזקה, רצון מתמיד ותפילה נתגבר על כל המכשולים. ניסיונות וקשיים הם לא רק מנת חלקם שלנו-ההורים, אלא הם גם מנת חלקם של הילדים ולכן כחלק ממערך חינוך הילדים עלינו לשים לב לנפילות ולכישלונות של הילד ולהדריך אותו בהתאם. להדריך אותו, פירושו: להיות "במקום ובזמן הנכון" על מנת לתמוך ולעודד ולא ח"ו להשפיל אותו על כישלונותיו ולהשליך אבן אחר נפילתו. פעמים רבות הילד יזום בעצמו את נפילתו כי הוא מצפה מאיתנו שנהיה שם ונתמוך בו. חבל להפסיד זמנים אלו, הם יקרים וחשובים מאוד מבחינה רגשית. בזמנים אלו נוכל לספק לילד את אחד הכלים המועילים ביותר לטיפול הצלחה והוא "ביטחון".

נתמודד בצורה בוגרת בזמני נפילה וכישלון של הילד, הילד ירגיש שאפילו בזמן שהוא נכשל, אנחנו לצידו, מבינים אותו, תומכים בו ומאמינים שזו רק נפילה זמנית לקראת עליה גדולה יותר.

לומדים להצליח פרק ח'

הורים יקרים, הזכרנו שהרצון להצליח, הוא תנאי הכרחי להצלחה, אך אין די בו. כדי להירתם להצלחה, דרושה לנו גם מחויבות להצלחה. לא מספיק להיות "מעוניין" בהצלחה, צריך שתהיה לנו גם "מחויבות" להצלחה, מין סוג של בחירה פנימית חזקה שהולכים איתה עד הסוף. זה נכון גם לילדים וגם למבוגרים. אנחנו צריכים שתהיה לנו מחויבות. ואת זה נלמד בע"ה בפרק שלפנינו:

שלבי העבודה בדרך ההצלחה

הזכרנו, בכדי להגיע להצלחה, נדרשים מאיתנו מספר דברים: 1. להגדיר יעד להצלחה 2. לוודא שיש לנו יכולת להצליח ביעד הזה 3. להאמין שאנחנו אכן יכולים להצליח 4. לרצות ולהגביר את המוטיבציה 5. לקחת אחריות ולהרגיש מחויבות להצליח. 6. לעבוד עם תוכנית מודרכת ומקצועית. נרתום בע"ה את כל היכולות שלנו ואכן ע"י תפילות וסייעתא דשמיא, נגיע בע"ה ליעד המבוקש.

מלחמת הישרדות

משפט חכם אומר: "קח אחריות, קבל מחויבות ועכשיו שאף להצלחה, כי בכוחות אלו תוכל להעפיל לפסגת ההרים". ילד, לא נולד עם שאיפות. שאיפות בונים תוך כדי עבודה במסלול מודרך. אחריות, מחויבות, שאיפות, הצלחות, אלו מסלולי-דרך בחיים, שנבנים על ידי כוחות ועבודה של שנים. אך ילד שנמצא במצב מתמשך של כישלון, ילד זה שאינו מאמין ביכולותיו, יתקשה מאוד לקבל אחריות, כי הוא אינו נמצא במקום הזה. ילד שנמצא במקום של הישרדות נפשית או רגשית, לא יכול לקבל החלטות נכונות של רצון להתקדם ולהצליח. ילד שמרגיש מאים מבחינה פיזית או רגשית, נמצא במקום מאוד נמוך בסולם ההצלחה. ילד זה צריך להעלות לפחות למדרגה של הרגשת ביטחון ואמונה בכדי לראות את האפשרות של התקרבות להצלחה. העבודה הטיפולית עם ילד שמתקשה, היא סיזיפית וארוכה. אין פתרונות קסם, יש תהליך. ואת שלבי התהליך, אני כותב לאורך כל המאמרים ולכן לעיתים הרעיונות הטיפוליים חוזרים על עצמם, כי פשוט זה צורת התהליך.